

er falden fra den femte Folkethingsmand for Sorø Amt (Frølund), skulde blive saaledes opfattet i Folkethinget, som om der af en forhenværende Cultusminister var blevet udtalt noget Ufordeelagtigt om Rector Rosendahl.

Frølund: Jeg skal ikke videre indlade mig paa det Personlige, da der er blevet talt nok om det, men skal kun gjøre et Par smaa Bemærkninger om Sagen selv. Den første er med Hensyn til den ærede Cultusminister, naar han anserte, at den forrige Cultusminister og Skoleinspecteuren vare overmaade vel underrettede af den Beretning, som foreligger, men som maaskee den nærværende ærede Cultusminister ikke har seet; jeg er nemlig overbevist om, at, dersom han vil lase den igjennem, saa vil han see, at de ikke have været overmaade vel underrettede, men at netop den Underretning, som de have havt, har været meget løs. Det fremgaaer aldeles klart. Hvad dernæst angaaer, at det andet Ændringsforslag skulde vedtages, fordi det var mere overensstemmende med Pensonsloven eller ikke skulde gaae udenfor den, saa maa jeg dertil bemærke, at jeg netop har den modsatte Mening, den, at det strider imod Loven, og derfor har jeg opponeret derimod. Endelig stoges der, at det andet Forslag er billigere end mit; jeg har ikke stillet mit Forslag som et Pengespørgsmaal, og det kan derfor gjerne være, at det andet er billigere end mit, men jeg veed det ikke; thi jeg veed ikke, hvorlænge Manden lever.

J. N. Hansen: Ja, jeg mener, at, naar vi have en Pensonslov, og det en faa ny Pensonslov, som vi have, saa skulle vi ikke, med mindre der foreligger meget talende Omstændigheder, gjøre nogen Afvigelse derfra. Jeg er derfor ligemeget imod de to stillede Ændringsforslag og imod selve Lovforslaget; thi jeg har ikke kunnet overbevise mig om, at de Betragtninger, der ere gjorte gjældende, ere af den Bestaaffenhed og af den Vægt, at vi paa Grund deraf skulde gjøre nogensomhelst Afvigelse fra Pensonsloven. Man skal lade Regjeringen anvende Pensonsloven i dette Spørgsmaal, som ved alle andre af lignende Art. For mig stille begge fremsatte Forslag sig lige vilkaarlige, og jeg kan ikke see nogen Forskiel paa Vilkaarligheden; thi forholdt det

sig rigtigt, som af en af de ærede Forslagsstillere er ansert, at det Forslag, som er stillet af to ærede Rigsdagsmænd, skulde støtte sig til Pensonslovens Regler, saa behøvede vi jo ikke dette Forslag; thi saa vilde det, som her er foreslaaet, see, hvad enten vi fik nogen Lov eller ikke. Have Forslagsstillerne derimod anvendt andre af Pensonslovens Regler, som ikke uden ved særskilt Lov kunne faae Anvendelse i det foreliggende Tilfælde, saa er det jo vilkaarligt; thi saa kunde de ligesaa godt have foreslaaet, at en eller anden af de andre Paragrapher, som heller ikke kan faae Anvendelse paa dette Tilfælde uden ved særlig Lov, skulde faae Anvendelse derpaa. Det, at de foreslaae ham behandlet paa en anden Maade, end han vilde blive behandlet paa, naar der ikke blev givet nogen særlig Lov, forekommer mig altsaa at være vilkaarligt, ligegyldigt efter hvilken Bestemmelse i Pensonsloven denne særlige Lov saa bestemmer, at han skal behandles. Den ærede Cultusminister sagde, saafremt jeg ikke hørte feil, at den Mand, hvorefter det her er Tale, ikke ifølge Pensonsloven vilde kunne blive sat paa Wartpenge, og det er altsaa et yderligere Beviis paa, at det er et vilkaarligt Forslag, naar man foreslaaer, at han skal sættes paa Wartpenge. Jeg vil saaledes stemme imod begge Forslagene og imod enhver Lov om dette Spørgsmaal, holdende for, at der ikke er tilstræffelig Grund til at afvige fra Pensonslovens Bestemmelser med Hensyn til Rector Rosendahls Pension.

Née: Ja, jeg afviger rigtignok heri ganske fra den sidste ærede Taler; thi jeg mener, netop der er talende Grunde til i dette Tilfælde at afvige fra Pensonsloven, hvilket jeg ogsaa troer, man ellers ikke skal gjøre. Jeg har allerede ved en tidligere Leilighed udtalt, at jeg troede, der her var Anledning til at gjøre en Undtagelse — om man vil kalde det saa — med Hensyn til Rector Rosendahl. Han har i en lang Række af Aar foreslaaet et offentligt Institut, der dimitterede til Universitetet; han har med Hæder og med meget gode Resultater — og det, troer jeg, er det bedste Beviis paa den Fortjeneste, der tilkommer ham, — taget Deel med i Folkeundervisningen ved at foreslaae et saadant Institut, der, om det end ikke